

En això, com en tantes altres coses, la integració europea es presenta plena de dificultats i, per tant, d'una urgent necessitat d'acomodar els hàbits polítics als que ja són habituals en altres estats democràtics.

Però si el PSOE sí que vol...

D'altra banda, l'exconseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Max Cahner, i el secretari general de la Federació Socialista Balear (PSB-PSOE), Josep Moll i Marquès, polemitzaven dies enrere, al diari *Avui*, sobre l'afer TV3. El dirigent socialista contestava a Cahner: «respecte a la recepció de TV3 de Catalunya a les nostres illes i al País Valencià, el PSOE sempre ha estat ben explícit: mentre no tinguen una televisió autònoma que compleixi els objectius normalitzadors que creiem que ha de tenir, i sempre que es pugui fer salvant la legalitat, som partidaris que es pugui veure TV3 de Catalunya a les illes Balears».

Ací ve perfectament a tall recordar aquelles declaracions del secretari general del PSPV-PSOE i president de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma, a *EL TEMPS*, la tardor passada, quan deia: «crec que els valencians han de poder veure TV3».

Si tots estan d'acord fins aquest punt, ¿quin és l'obstacle? Potser tenia raó Max Cahner quan suggeria a l'*Avui*: «¿és que és més important el monopoli o control de la televisió que fer que es compleixi, també en aquest poderós mitjà de comunicació, el que preveuen la Constitució i els estatuts d'autonomia sobre la protecció de les llengües de l'estat i sobre la llibertat d'expressió?».

Messeguer i Ferri els dos radioaficionats

/ Jordi Vicent

«Arribarem al tribunal d'Estrasburg»

Entrevista amb els dos radioaficionats de Sueca

Fins no fa molt, veure la televisió era pecat. Millor dit, assegurar que no es veia la televisió (encara que després es veïés d'amagat) era la obligació que tenia tota persona per salvar qualsevol tipus de reputació *progre*. Avui dia se segueix considerant en molts ambients la televisió com un artefacte del dimoni i els que la veuen com uns individus incultes.

El nacionalisme al País Valencià no ha estat alié a aquesta opinió i l'única religió per arribar a la salvació nacional pareix que era la literària (la «Cultura» entesa com la del segle XIX, no com la del XX). Fins que un dia algú va fer un xiulet i pareix que la cosa evolucionà una mica.

Encara que no acaben d'adonar-se que el segle XX és el segle de l'audiovisual, comencen a veure que aquesta màquina rectangular té certa importància.

Bé, d'això —del fet que la tele té una certa importància— s'ha adonat tot el món. I també, és clar, el PSOE. La presumpció temptatòria del partit del govern denuncia per part de la dreta pareix que es va confirmant dia a dia. Els telediaris de república bananera, grollerament unidireccionals, en són un exemple ben significatiu. Encara que no l'únic.

Un altre exemple ben recent ha estat la inexplicable actitud del delegat del govern en el País Valencià en voler precintat un mi-

crorepetidor instal·lat a Sueca, només per permetre que TV3 es veja en tot el poble i les rodalies. Veure la televisió continua sent pecat.

Josep Manuel Messeguer i Vicent Ferri són dos dels radioaficionats que decidiren en l'octubre passat muntar aquest microrepetidor. Encara no es poden explicar quin perill pot suposar una instal·lació casolana per veure una televisió legal que ha fet que tot el pes de l'estat vulga caure sobre ells.

Ferri i Messeguer ens comenten a continuació els problemes que han tingut amb el repetidor.

Podeu explicar una mica com va nàixer la idea de muntar aquesta instal·lació.

A partir del moment que

comença a funcionar el Mont Caro, l'Onze de Setembre, ens vam adonar que es rebia relativament bé el senyal de TV3 i que valia la pena muntar un petit repetidor perquè tot el poble de Sueca la pogués veure. Aleshores, en una de les reunions de radioaficionats s'acordà ocupar-se del tema. I, com que era una cosa relativament econòmica, pensàrem que es podia donar a Sueca el servei d'un altre canal. Vam fer algunes proves i arribàrem a la conclusió que es podria veure bé. Llavors, començàrem a muntar, de primer, un repetidor només, amb una antena de recepció, i no amb quatre com n'hi ha ara. I començà a posar-se en marxa a principis d'octubre. Quasi tot el poble de Sueca començà a veure-ho només sintonitzant directament, sense fer cap modificació en les antenes.

Muntar una instal·lació d'aquestes no és tan complicat. Igual que ho hem muntat nosaltres, ho pot muntar qualsevol amb un mínim de coneixements. Els aparells són de lliure comerç, són a l'abast de tothom. I, de fet, repetidors que estan funcionant pertot arreu i que han muntat ajuntaments i particulars en poblets de muntanya han estat fets així.

¿Quins motius heu tingut per a muntar el repetidor?

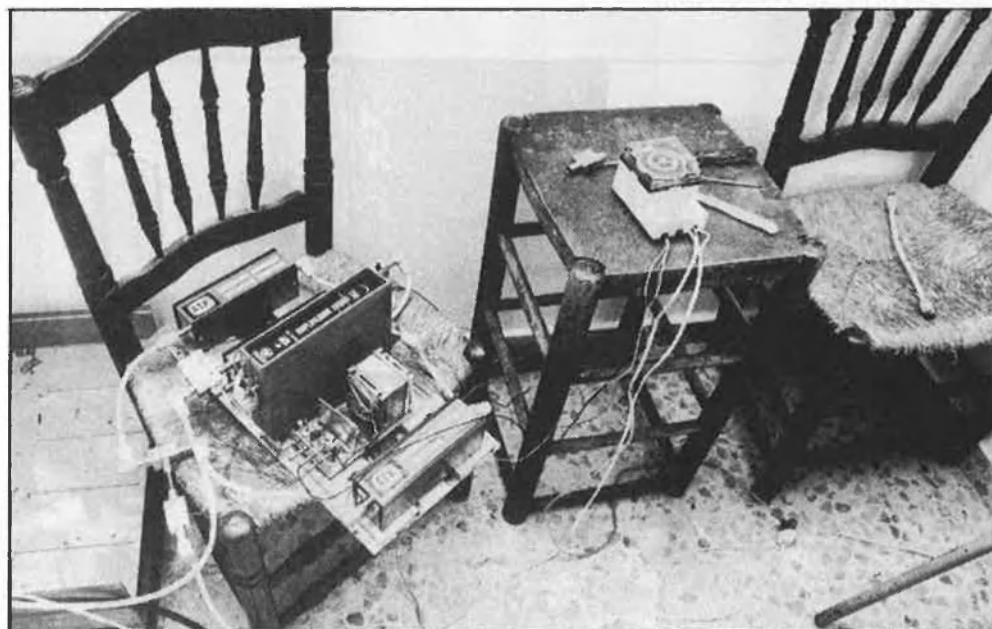
Purs i altruistes. Som un grup d'uns cinquanta radioaficionats que normalment ens reunim cada setmana. En una d'aquestes reunions, com ja hem dit, es va decidir això. Si nosaltres podíem veure la televisió catalana, ¿per què no la podia veure la resta del poble? Vam fer càlculs i vam comprovar que no hi havia despeses exagerades. Amb unes quantes loteries, vam resoldre el finançament.

En principi, ens costà unes dues-centes mil pessetes, i després vam afegir-hi dues antenes i alguna cosa més per veure el circuit de Miramar, i un rellogte. En total, costà unes dues-centes cinquanta mil. Això sense comptar, és clar, totes les hores de feina.

per part dels radioaficionats. I que aquest repetidor simplement servia per a canviar de canal per veure la televisió catalana, sense cap tipus de producció pròpia. Al mateix temps, enviàrem una carta al delegat del govern explicant-li els fets. Aleshores, ens contestaren els

sor del poble, al Tribunal d'Estrasburg i on calga. Volem seguir tots els esglaons de la justícia fins que ens donen la raó, perquè estem segurs que la tenim. I la gent de Sueca també ho pensa així.

Garcia Messeguer i Ferri són radioaficionats de bo-

Tant per tant poca cosa

/ Jordi Vicent

¿I que pensa la gent del poble de TV3?

La gent està encantada. Però, després, vingué la perplexitat. Es pregunten per què ho ha llevat el governador, que quin mal fa això, que per què aquell sí i nosaltres no.

¿Quin estira-i-amolla heu tingut amb les autoritats respecte al tancament del repetidor?

Això començà a principis d'octubre. Al febrer ens vingué un avís dels Serveis Perifèrics d'Inspecció del Ministeri de Cultura, dient que nosaltres teníem una emissora il·legal de televisió a Sueca. Aleshores, el delegat d'ací li contestà per escrit al comandant de post dient-li que a Sueca s'acordà en el mes d'octubre de muntar un repetidor

Serveis d'Inspecció del Ministeri de Cultura dient-nos que teníem una emissora clandestina i pirata. Al maig vingué la guàrdia civil, els vam fer passar, els ensenyàrem la instal·lació i ells la precintaren. Però, automàticament, el repetidor continuà funcionant.

Posteriorment, vingué un tècnic que volia veure com s'havia precintat això. Anaren a demanar l'ordre judicial al jutjat i aleshores fou quan la jutgessa els denegà l'ordre.

Tot això us ha portat als tribunals. ¿Teniu ganes d'acabar?

Estem disposats a arribar allà on faça falta, perquè creiem que tenim dret a fer el que fem. Si no, no hauríem començat. Anirem al Suprem, al Tribunal Constitucional, al defen-

na raça. En saben. Amb d'altres que tenen el mateix hobby editen QTC, un butlletí d'informació que nasqué en 1982 i que publica mensualment, amb recursos elementals, articles i notícies de tipus tècnic.

L'afició, unida a la voluntat de prestar un servei al poble, els ha convertits en els centres d'un afer complicat, jurídic i polític alhora, que es pot allargar alguns anys encara.

De moment, l'afer ja és a Madrid. Però podria arribar a Estrasburg, al cor d'aquella Europa que compta, des del juny passat, amb l'adhesió oficial del regne d'Espanya. A Estrasburg, la vella ciutat alsaciana que coneix molt bé els problemes de fronteres i el que costa la llibertat.